

(המשך מעמוד 11)

קרמור ורן מרדור ומישה ארנס יתקשרו איתו כשהיה בחו"ל. שמעת על החלום? שלילה אחד הוא חלם שהוא על שפת-הים...

● **כן, כן!** (ראה מיסטרנט) בני הוא גברי-גבוה! אני הוא זה שחשב על פיתרון הפאקסימיליה — שיגיש את טופס-המעמדות בפאקס. אני אמרתי לו מראש שיהיו לו 1200-1250 קולות. הוא קיבל, גרמה לי, 1254. מה דעתך?

● **אז מדוע לא החלטת שיהיה שר, או לפחות סגן-שר?**

מה זאת אומרת? באתי לבני ואמרתי לו: "קח תפקיד". הוא אמר: "אני רוצה ללמוד תחילה שנה את הכנסת".

● **ואילו היה אומר לך: "אפל, אני רוצה?"**

נו, בטח שהייתי מסדר לו, כמו שסידרתי לבני.

● **גם שם התערבת?**

וראי שהתערבתי, מה זה פה, הפקר? מה זה, שלחתי מישלחות (ליצחק) שמר, ריבתי? מה זה, הפקר?

את ביני בניתי במשך חמש שנים, סטפ ביי סטפ (צעד אחר צעד, באנגלית). אחר-כך הוא עשה איזה כנס המוני בן-אורנים, בניגוד לרצוני. נורא כעסתי. אמרתי לו: "חמש שנים בניתי אותך, ועכשיו אתה הורס הכל!" ידעתי שהוא יירד, ובאמת, לפני הכנס ההוא, היו לו 1900 קולות, ואחרי הערב — 1450. זה מה שהערב עלה לו.

● **את מי עוד בנית?**

את קצב. את משה קצב בניתי על פי בקשה של מנחם בגין.

בגין אמר לי: "שים עין על הבחור הצעיר הזה. הוא גם מוכשר וגם מערות-מיוזרה!" ואת דודי מגן: 1981 פנה אלי הרבי מקריית-גת, ואת שאעזור לדודי מגן. הוא אמר לי: "אברום, רק אתה יכול לעזור!" הוא (מגן) כבר היה מיואש, חשב שאמור כדאי. אמרתי לו: "מחר תתייצב כמלך מדינת-ישראל".

● **אמרתי לו: "לא מאוחר" והוא עבר אז ראשון בשכיעה השנייה, רואה?**

● **יש מישהו שסירבת לבנות אותו?**

פעם פנה אלי אריק (שרון)...

חיבוק דוב

לפני כמה שבועות בלבד ערכו לאברהם אפל, המכונה "אברום", מסיבת-ההפתעה בגן-אורנים, לרגל יום הולדתו ה-70.

● **לא עושים דבר כזה!** ממה השבוע אפל בחיק מישפחתו, הנהנית עדיין מהאירוע הססגוני בעזרת קלטות-וידיאו ואלבומים. "הרי אדם שעבר ניתוח לב כמוני... אפשר לקבל מזה התקף-לב... מישה (ארנס) בא מנמלה-התעופה! ישר מנמלה-התעופה!"

אז מישה הגיע במיוחד — כך מעידים האלבומים — ורוני מילוא נראה צוהל במלוא-פה, ובני בגין נראה בסודר כחול, ומיכאל דקל נראה סוף-סוף מחייך, ואף את מוטיקה ציפורי ויגאל כהן-אורגד (פעם-פעם היה-היה שר-אוצר הזה) שלמו מהנפתלין.

לפני כמה ימים נעצר דודיק אפל, הבן של אברום, בחשד שהיה שותף למעשי-מירמה גדולים בעת פינוי מעבדות בארצות-הברית (העולם הזה 9.5.89). כעת משוחרר אפל ממורת ערבות בת חצי מיליון שקלים.

מהו הקשר בין שני המאורעות? לכאורה אין קשר, אבל אילו היה הסדר הכרונולוגי של שני האירועים האלה הפוך (מעצרו של אפל-הבן לפני פסטיבל-ההצדעה לאב), היה מעניין להמר מי היה גנוע במיוחד מנמלה-התעופה, מי היה צוהל אל מול הזרקורים ותיקוני-המצלמות, מי היה מתחבק ומי היה מתנשק.

אבל בסדר-האירועים הנוכחי, מתרוצץ אברום אפל ומנסה לעזור לבנו-יחידו בכל דרך שהוא, מתרוצץ בין כל מי שהתנסו והתחבקו עימו בשימחתו לפני כמה שבועות, ומנמף בגאווה מובנת באלבומים. מבט עמוק יותר באלבומים הססגוניים גרם לי לתחושה בלתי-נוחה: לפתע לא היה לי בדור מי מחבק את מי — האורחים הכבודים את האפלים, או האפלים אותם. פתאום זה נראה לי כחיבוק-דוב.

● **למיטב הבנתי, הוא דווקא די "בנור".**

בזמנו, לא עכשיו. אמרתי לו: "אריק, העם לא יבחר בך" מדי פעם, הוא פונה אלי.

● **איך בריוק אתה בונה אנשים?**

אני מדבר באופן אישי עם מאות חברי מרכז — אחר-אחר. אחר-כך אני מכנס את כל המאות ומביא את המועמד. כך עשיתי לבני, לרוני, לביבי, לריבלין, לשאול עמור...

● **אבל שאול הוא איש המחנה של שרון, שאתה סירבת לבנות אותו!**

זה לא מעניין אותי. עשינו לו כנסים. בכלל, הוא היה אז איש של דויד לוי.

● **מדוע פונים דווקא אליך?**

באמת לא נעים, אבל בואי תיכנסי איתי פעם למצודה (מצודת-חזאב בתל-אביב). אני נכנס — כל אחד אומר: "הגיע בעליהבית!" אני לא בעליהבית, אבל ככה כולם אומרים.

אני יודע לשבת במיוון ולשיר איתם: "דודי מלך-ישראל". כל אחד מהם יודע שאני מעולם לא איכזר בתי אותם. רוב האנשים הרציניים מבינים שאם אני תומך במישהו — אז זה לא קשור בכל מיני שיקולים אחרים. למשל, יש לי חברים כמו יגאל גריפל וקרמר. הם היו רוצים לרוץ לכנסת. הם חברים שלי, אבל רי, הם הגיעו לאן שהגיעו להם!

● **מה החלטת?**

נו, לא לעשות? אצלי — זה לא קרש? קפיצה, אלא רדר-חיים. התנועה — זה אני!

במדניה

(המשך מעמוד 11)

חברים שפרשו במוקדם. כל אחד מהחברים, שנתפס עובר באחת העבודות המתחרות שבי רשימה, גם אם היה זה רק תיקון פנצ'רים, קיבל מיד את המיכתב המפורסם.

מירווי: כשיצאנו מאנד, לא חשבנו שתהיה לנו בעייה עם עבודה אחרת. מבחינתנו, לא לקחנו בכלל סיכון, כי לפנינו לא הגיע איש לעימות. אנחנו היינו הראשונים שקיבלנו את המיכתב, ובהמשך אנך תבע אותנו.

● **רינה להיספלי.** בינואר 1988 ניתן פסק-הדין, אנך הפסיד.

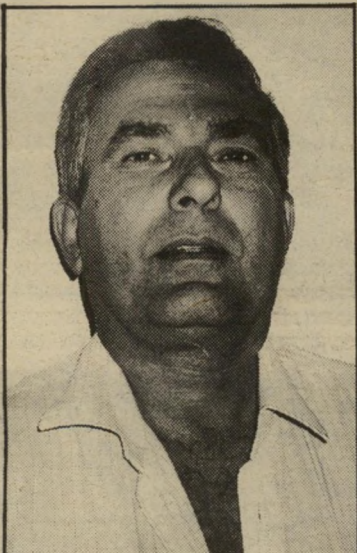
השופט זפט קבע שהנתבעים רכשו מיומנות בנהיגת אוטובוסים, ואנד אוסר עליהם לעסוק במיקצועם. ויותר מכך, אנך אף מרחיב את ההגבלה לעיסוקים אחרים, שאינם קשורים לנהיגת-אוטובוסים.

אין ספק שהגבלת עיסוקו של עובד בכל תחומי ארץ-ישראל לתקופה של שלוש שנים, בתחום כה רחב, היא בלתי-נסבלת, ומטעמים של תקנת הציבור רינה להיספל.

השופט זפט הוסיף שהסברים שאנד נתן להגבלה הרחבה הם קלושים ובלתי-משכנעים.

אנך לא קיבל את פסק-הדין והגיש עירעור לבית-הדין העליון.

אין סיכוי. למרות שהשופט זפט פסל את התקנה, ולתרהמת הפורשים, ממשיך אנך לשלוח מיכתבים דרושים מהם להפסיק מיד את עבודתם, ולשלם לאנד 6300 שקלים.

גימלאי רובר, הגובלה בלתי-נסבלת.

אנך לא תבע את החברים הנוצאה לפועל, כמקובל, אלא מימש את השטר שעליו תמנו הגימלאים אצל קרן הגימלאות, המנוהלת על-ידי יוסיטוב נורדיה, שהוא גם חבר הנהלה.

יפתח רובר ושישה חברים נוספים הגישו נגד אנך תביעה באמצעות עורך-הדין ארנון שוטלנר. כתביעה דרשו את החזר כספם, בטענה שאם התקנה נפסלה על-ידי השופט, לא יתכן שישלמו קנס על אי-ביצוע תקנה שבוטלה.

השופט רינה שוהם הביעה את תדהמתה מההתעלמות המופגנת של אנך מביטול התקנה על-ידי בית-הדין המחוזי. היא הבהירה באופן חד-משמעי שלאנך אין סיכוי לזכות במישפט, ושקואופרטיבי יחוייב לשלם את הכסף והוצאות-המישפט.

עורך-הדין של אנך המליץ להחזיר את הכסף לתובעים עוד לפני המישפט, כדי לחסוך לאנד הוצאות נוספות, שהן מכספי הציבור.

שבוע אחרי הדין הציע אנך פשרה, שעל פיה ישלם אנך מחצית מהסכום. התובעים סירבו.

העולם הזה 2700

גירסת אפל

מה עומד מאחורי מעצרו של הקבלן דויד אפל? זוהי פרשה פוליטית? פוליטית-פוליטית!

מניין שחלק מסיקת השיחור-בערבות של אפל מותנה בכך שלא ישוחח על הפרשה עם כל גורם שהוא, תובא כאן גירסתו בנוף ראשון של האב, אברום:

לפני שמונה-תשע שנים בנה הבחור תשע יחידות-דיור, והוא היה מסך את היחידות אחר ששיקם אותן, מורכב במעבדות, שאפילו המיטרה פחדה להיכנס אליהן, בגלל הפשיעה, הסמים. אני לא ישנתי בלילות, כשהוא הסתובב עם החשישניקים האלה והוא עשה את כל זה למען מיסדר-השיכון.

אף אחד לא התלונן. באה מבקרת-המדינה ואמרת — כליכך הרבה שנים: — "חסר חצי מיליון דולר! זה בטח נגשאר אצל הקבלנים!"

באו וסיפרו לנו, איך המיטרה לחצה על הדיירים להעיד נגד דודיק, אם לא רצו. הם אוהבים אותו. אז הקרו אותו. עצרו אותו.

● **למיטב זיכרונך, אין זה המעצור הראשון שלך.**

עצרו אותו לפניך בקשר לסיפור אחר — טענו כאילו הוא שיחד איזה גצל, אחד במסדה-הכנסה. מה, אילו היו לדודיק בעיות במסדה-הכנסה, הוא היה צריך איזה גצל?

● **מיהו גצל?**

איזה קשש שהיה שם פקיד ויצא לפנסיה. הגצל הזה, גצל ג'ולדנברג, קיבל הנחה כשהיה כחולץ במלון ג'ורג'טון. רשום שהנחה נעשתה על פי בקשת דודי אפל. אולי יש לגצל בן שהוא חבר במרכז-הדור, או בן-דוד, מאיפה אני יודע?

זאת הבעייה: שהבחור הזה, דודיק, לא יכול לסרב לאף אחד, לאף יד מושטת!

אבל אילו באמת היו לו בעיות במסדה-הכנסה, מה, אין לדודיק קשרים במדינה הזאת? כאילו אין לו אבא שיכול לרבר עם מישהו ולסדר הכל!

זה מה שכואב לי גם הפעם. הנכדים שלי — לדודיק יש חמישה — אומרים לי: "סבא, לכולם אתה עוזר. רק לאבא לא!" לכן עליתי לכנסת לרבר עם מרדור ומצא. זה כליכך כואב לי. פשוט לא

ואיך הגעת לגורמים במערך?

כי דודיק התחרה בדיוק באחרונה עם שני גורמים מהמערך על פרויקטים מאוד-מאוד חשובים. לכן חשבתי. ברקנו ואמרו לנו שההוראה לחקירת המיטרה באה מאוד מלמעלה. אז חשבתי מי בטח ותרעב מלמעלה.

● **מיהו?**

מאה אחוזים — (חיים) ברלב!

● **ככה, בששטות?**

כמאה אחוזים: עיני. מחנה לוי" — זה נגד התנועה